

Nr 93.

Av herrar **Wagnsson** och **Sjödahl**, *angående undervisningen i manlig slöjd vid de allmänna läroverken.*

I årets statsverksproposition föreslår Kungl. Maj:t, att det ordinarie förslagsanslaget till undervisning i manlig slöjd vid de allmänna läroverken upptages till ett belopp av 4,600 kronor för beredande av avlöning allenast åt sådana slöjdlärare, vilka av sin anställning vid läroverken hade sin väsentliga utkomst.

1933 års riksdag beviljade ett anslag av 5,000 kronor åt dessa slöjdlärare, att utgå enligt de grunder Kungl. Maj:t kunde finna för gott meddela. Av det för budgetåret 1933—1934 sålunda beviljade anslaget har skolöverstyrelsen, i enlighet med de grunder som föreskrivits i nådiga kungörelsen den 12 maj 1933 angående arvoden under budgetåret 1933—1934 åt vissa lärare i manlig slöjd vid de allmänna läroverken, tilldelat tre läroverk sammanlagt 4,590 kronor, motsvarande 54 veckotimmar efter ett arvode av 85 kronor per timme.

Skolans slöjdundervisning erkännes utan undantag vara ett uppfostringsmedel av yppersta värde. Slöjdundervisningen har även för högre stadium erhållit värdefulla påbyggnader och valfria linjer för att kunna tillgodose olika praktiska verksamhetsgrenar. Utan en grundläggande undervisning i manuellt arbetande, som gör det möjligt för skolornas lärjungar att bedöma sina förutsättningar för praktiskt arbete, kunna dessa lärjungars lämpliga fördelning icke verkställas. För vår tid med dess överflöd på ungdom med ensidig teoretisk utbildning är det av största värde, att en dylik inriktning sker på ett så tidigt stadium som möjligt och att såväl den grundläggande som den högre skolan inför sina lärjungar i produktiv verksamhet och därmed väcker intresse för ett värdeskapande arbete, vilket för individ och samhälle är av största behov.

Kungl. Maj:ts kungörelser angående undervisningsplaner för rikets allmänna läroverk av den 29 juni 1928 och angående timplaner den 17 mars 1933 samt nådiga brevet den 28 april 1933 angående undervisningsplan för rikets allmänna läroverk upptaga slöjd för gossar såsom en obligatorisk del av realskolans undervisning men med förbehåll om särskild föreskrift angående tidpunkten för denna bestämmelses ikraftträdande. Av slöjdens införande på realskolans timplan synes framgå, att dess förekomst såsom obligatoriskt undervisningsämne var tänkt inom en nära liggande tid. Denna

undervisning kan tänkas begynna i realskolans klass 1⁵ och 1⁴ vid ett flertal läroverk eller i ett större antal klasser vid ett fåtal läroverk. Med hänsyn till lärartillgång och till ett eventuellt iordningsställande av lokaler synes det enligt det senare alternativet vara lämpligt att efter framställning av rektor slöjdundervisning infördes successivt inom ramen av en fastställd plan. Ett dylikt införande av detta ämne såsom obligatoriskt i nämnd omfattning kan utan ökade kostnader företagas med nu utgående anslag. Detta anslag möjliggör för närvarande slöjdundervisning vid tre läroverk och under tillsammans 54 veckotimmar. Ifrågavarande läroverk äro de som tidigare i största utsträckningen anordnat frivillig slöjd och för denna undervisning anställt särskilda facklärare. Vid dessa skolor bör alltså den största erfarenheten vara tillfinnandes, och att där först tillämpa undervisningsplanens bestämmelser torde vara särdeles lämpligt. För undervisningen synes en sådan anordning endast innebära fördelar, varjämte man fick tillfälle att försöksvis följa verkningarna av de alltsedan år 1928 existerande bestämmelserna.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen, vid bifall till Kungl. Maj:ts förslag om anvisande av medel till undervisning i manlig slöjd vid de allmänna läroverken i likhet med vad som utgått under innevarande budgetår, måtte uttala önskvärdheten av att denna undervisning i den utsträckning anslaget medger bedrives i enlighet med 1933 års undervisningsplan.

Stockholm den 23 januari 1934.

Ruben Wagnsson.

Edg. Sjödahl.